

(המשך מעמוד 7)

נמצא אתה מהנדס אמריקאי, מעובדי שדה הנפט בקייטי, בקשר מתמיד) ועד למרכז אמריקה. **האמריקאים מבקרים.** יום רביעי, 22.7.53.

הגענו לרודוס אתמול בשעה 17.00. בדרך נתקלנו בסערה חזקה וזאת גם היתה הסיבה שמנעה ממני להתקשר אתמול אחרי הצהריים. ברודוס נתקבלנו יפה על ידי התושבים, וכי עיקר על ידי יהודים מהמקום.

התקשרנו עם חובב רדיו מהמסרף הפרטי ועם חובבת מקובלנה, וביקשנו מהם להשיג תול להתקשר עם הסירה באופן קבוע.

יום חמישי 23.7.53. (הקשר קשה מאד.) הגענו לרודוס בשלום וכולם מרגישים מצויין. המקום עצמו יפה מאד. ביקרו אצלנו אנשי הקהילה היהודית וכן הוזמנו לבקר אצלם. היחס מצד היהודים ברודוס כלפינו היה טוב מאד. ביקרו אצלנו מלחים מהצי הששי האמריקאי, ביניהם גם כמה יהודים. אנחנו מצטיידים עכשיו בדלק ובמצרכים, וב' רגע שנגמור את כל ההכנות, נפליג לאלה. נצא כנראה ביום ששי או שבת.

יום ששי, 24.7.53. (הספינה עגנה בנמל רודוס. לא היו לה ידיעות מיוחדות להעביר. החומר העיקרי הועבר למערכת העולם הזה המפורסמת של הפלמה, שבאו למיפנשם ה' חדשי.

יום ראשון, 26.7.53. (בשעה 12.00 ניסו במשך למעלה מחצי שעה להתקשר עם הסירה ולא נתקבלה כל תשובה.)

המיופשים והאנפנה נקרעו. יום שני, 27.7.53.

"אתמול נתקלנו בסערה חזקה מאד. המפי רשים נקרעו וכן גם האנטנה, ולכן לא יכולנו להתקשר. אנחנו נמצאים באיי ציקלופ, מאחורי האי אילוס, ששייך לקבוצת האיים הזאת. אנחנו עוגנים כעשרים מטר מהחוף ומסתתרים מהסערה שמשתוללת מהצד השני של האי.

אנחנו כ-110 מיל ממיצר קורינת. מאחר שהסערה חזקה מאד, לא נוכל לדעת מתי נמשיך את דרכנו. אני מקוה שעד הבוקר

ההצטרף לבידוי המשותף, אך נותני הטון הם, כמוכך, החתיקים. סמכותם היא מוחלטת, כל אחד בשטחו שלו: איש לא יחלום להתחיל תוף בידו שעה שנוכח יצחק חדק. הכל יודעים שהלם לבו הואם עם הלם התוף. אף אחד לא יעלה על דעתו להתנדב להכין קפה:

איש לא יעז. ידידים רבים רגילים להצטרף לבידוי המשותף, אך נותני הטון הם, כמוכך, החתיקים. סמכותם היא מוחלטת, כל אחד בשטחו שלו: איש לא יחלום להתחיל תוף בידו שעה שנוכח יצחק חדק. הכל יודעים שהלם לבו הואם עם הלם התוף. אף אחד לא יעלה על דעתו להתנדב להכין קפה:

גם בבית החולים נמנע ויינר מלדבר, מסרב להשיב על שאלות. המשטרה מחכה בסבלנות עד שיחלים במקצת. השאלות מחכות לת' שובה.

ספרות
אלף לילה לילה

כשיצא העתונאי הירושלמי המזדקן יעקב בן גבריאל לגרמניה, לפני חודשים אחדים, לא שער איש שנסיעתו תזכהו בפרסום מת עצומה ברחבי גרמניה, רק מעטים ידעו כי בן גבריאל נשא עמו במאמחתו הארוזה, את כתב היד המקורי של ספרו האזרחי האמין מהשנים '40.

בן גבריאל היה ידוע היטב לתושבי ירושלים, אך יותר משהכירו הם אותו, הכיר הוא את חייכם ותולדות עירם ב-40 השנים האחרונות. כתושב ירושלמי ותיק, מאז מלחמת העולם הראשונה, התפרנס בן גבריאל מע' בודה עתונאית לכתבי-עת גרמניים, התמחה בענייני המזרח-התיכון, החל לחבר ספרים, בגרמנית, על חיי הבידואים והערבים. את שנות מלחמת העולם כילה במצרים, לבוש במדי פלוגת הקשישים הפלשתינאית, בצבא הבריטי. במלאכה דומה לו (שמירה על מח' גנת שבויים) שרת בצ.ה.ל. בימי מלחמת העצמאות, זמן קצר לפני שחרורו, נפצע בשעת אימונים בקורס קצינים, חזר לחיים אזרחיים, שערך על מקל.

החלטתו לצאת לנסות את מזלו בגרמניה, באה לאחר קשיי הפרנסה שציפו לו בסיום המלחמה. קשריו עם עתוני חוף היו רופ' פים, כמעט ולא נשארו בדואים במדינת ישראל, וחי היהודי לא היו חומר מניין ל- קוראים של אירופה. בן גבריאל חיבר כמה פפרים בעברית, שלא זכו לתפוצה רצינית, * עליו עברה העתונות בנתיקה מלבד העולם הזה (730) ששיבדו כספר קל ומשע' שע.

מר אל-חביב מרודוס הסיע אותנו בכמו' ניתו באי נתן לנו את האפשרות לבקר בהר' בה מקומות. היינו בבית הכנסת של הקהילה היהודית במקום. יש שם קורי עכביש שלא נוקו במשך הרבה זמן. אין שם כמעט אף פעם מניין שלם לתפילה. ראינו שם כתובות שהשאירו אנשי החי"ל מתקופת מלחמת ה' עולם.

דרישת שלום לכל החברה המשותפים. **אותו יום, יותר מאוחר.** (קשר ברוב, נעים להפליא.)

נמצאים באותו מקום, מדרום לאי אילוס שבאיי ציקלופ. החברה עיפיים עד מות אחרי הדיג והעבודה. מצב רוחנו מרומם. הים מ' צפון לאי עדיין סוער מאד. מקוים שישקוט במהרה, כך שנוכל להפליג.

הכל התחיל באימת, לפני שלוש שנים. המחלקה, שהתפרקה מזמן, יצאה לטיול משר' תף. החחייה היתה כה עזה, עד שבדרך הטבע צץ הרעיון: מדוע לא לקיים פגישות כאלה לעתים תכופות יותר? מאז ואילך אין הרעיו' נמשך מחסירימ אף חודש אחד, בתוספת חגיג' ומועדים.

איש לא יעז. ידידים רבים רגילים להצטרף לבידוי המשותף, אך נותני הטון הם, כמוכך, החתיקים. סמכותם היא מוחלטת, כל אחד בשטחו שלו: איש לא יחלום להתחיל תוף בידו שעה שנוכח יצחק חדק. הכל יודעים שהלם לבו הואם עם הלם התוף. אף אחד לא יעלה על דעתו להתנדב להכין קפה:

גם בבית החולים נמנע ויינר מלדבר, מסרב להשיב על שאלות. המשטרה מחכה בסבלנות עד שיחלים במקצת. השאלות מחכות לת' שובה.

ספרות
אלף לילה לילה

כשיצא העתונאי הירושלמי המזדקן יעקב בן גבריאל לגרמניה, לפני חודשים אחדים, לא שער איש שנסיעתו תזכהו בפרסום מת עצומה ברחבי גרמניה, רק מעטים ידעו כי בן גבריאל נשא עמו במאמחתו הארוזה, את כתב היד המקורי של ספרו האזרחי האמין מהשנים '40.

בן גבריאל היה ידוע היטב לתושבי ירושלים, אך יותר משהכירו הם אותו, הכיר הוא את חייכם ותולדות עירם ב-40 השנים האחרונות. כתושב ירושלמי ותיק, מאז מלחמת העולם הראשונה, התפרנס בן גבריאל מע' בודה עתונאית לכתבי-עת גרמניים, התמחה בענייני המזרח-התיכון, החל לחבר ספרים, בגרמנית, על חיי הבידואים והערבים. את שנות מלחמת העולם כילה במצרים, לבוש במדי פלוגת הקשישים הפלשתינאית, בצבא הבריטי. במלאכה דומה לו (שמירה על מח' גנת שבויים) שרת בצ.ה.ל. בימי מלחמת העצמאות, זמן קצר לפני שחרורו, נפצע בשעת אימונים בקורס קצינים, חזר לחיים אזרחיים, שערך על מקל.

החלטתו לצאת לנסות את מזלו בגרמניה, באה לאחר קשיי הפרנסה שציפו לו בסיום המלחמה. קשריו עם עתוני חוף היו רופ' פים, כמעט ולא נשארו בדואים במדינת ישראל, וחי היהודי לא היו חומר מניין ל- קוראים של אירופה. בן גבריאל חיבר כמה פפרים בעברית, שלא זכו לתפוצה רצינית, * עליו עברה העתונות בנתיקה מלבד העולם הזה (730) ששיבדו כספר קל ומשע' שע.

הגענו לרודוס אתמול בשעה 17.00. בדרך נתקלנו בסערה חזקה וזאת גם היתה הסיבה שמנעה ממני להתקשר אתמול אחרי הצהריים. ברודוס נתקבלנו יפה על ידי התושבים, וכי עיקר על ידי יהודים מהמקום.

התקשרנו עם חובב רדיו מהמסרף הפרטי ועם חובבת מקובלנה, וביקשנו מהם להשיג תול להתקשר עם הסירה באופן קבוע.

יום חמישי 23.7.53. (הקשר קשה מאד.) הגענו לרודוס בשלום וכולם מרגישים מצויין. המקום עצמו יפה מאד. ביקרו אצלנו אנשי הקהילה היהודית וכן הוזמנו לבקר אצלם. היחס מצד היהודים ברודוס כלפינו היה טוב מאד. ביקרו אצלנו מלחים מהצי הששי האמריקאי, ביניהם גם כמה יהודים. אנחנו מצטיידים עכשיו בדלק ובמצרכים, וב' רגע שנגמור את כל ההכנות, נפליג לאלה. נצא כנראה ביום ששי או שבת.

יום ששי, 24.7.53. (הספינה עגנה בנמל רודוס. לא היו לה ידיעות מיוחדות להעביר. החומר העיקרי הועבר למערכת העולם הזה המפורסמת של הפלמה, שבאו למיפנשם ה' חדשי.

יום ראשון, 26.7.53. (בשעה 12.00 ניסו במשך למעלה מחצי שעה להתקשר עם הסירה ולא נתקבלה כל תשובה.)

המיופשים והאנפנה נקרעו. יום שני, 27.7.53.

"אתמול נתקלנו בסערה חזקה מאד. המפי רשים נקרעו וכן גם האנטנה, ולכן לא יכולנו להתקשר. אנחנו נמצאים באיי ציקלופ, מאחורי האי אילוס, ששייך לקבוצת האיים הזאת. אנחנו עוגנים כעשרים מטר מהחוף ומסתתרים מהסערה שמשתוללת מהצד השני של האי.

אנחנו כ-110 מיל ממיצר קורינת. מאחר שהסערה חזקה מאד, לא נוכל לדעת מתי נמשיך את דרכנו. אני מקוה שעד הבוקר

ההצטרף לבידוי המשותף, אך נותני הטון הם, כמוכך, החתיקים. סמכותם היא מוחלטת, כל אחד בשטחו שלו: איש לא יחלום להתחיל תוף בידו שעה שנוכח יצחק חדק. הכל יודעים שהלם לבו הואם עם הלם התוף. אף אחד לא יעלה על דעתו להתנדב להכין קפה:

גם בבית החולים נמנע ויינר מלדבר, מסרב להשיב על שאלות. המשטרה מחכה בסבלנות עד שיחלים במקצת. השאלות מחכות לת' שובה.

ספרות
אלף לילה לילה

כשיצא העתונאי הירושלמי המזדקן יעקב בן גבריאל לגרמניה, לפני חודשים אחדים, לא שער איש שנסיעתו תזכהו בפרסום מת עצומה ברחבי גרמניה, רק מעטים ידעו כי בן גבריאל נשא עמו במאמחתו הארוזה, את כתב היד המקורי של ספרו האזרחי האמין מהשנים '40.

בן גבריאל היה ידוע היטב לתושבי ירושלים, אך יותר משהכירו הם אותו, הכיר הוא את חייכם ותולדות עירם ב-40 השנים האחרונות. כתושב ירושלמי ותיק, מאז מלחמת העולם הראשונה, התפרנס בן גבריאל מע' בודה עתונאית לכתבי-עת גרמניים, התמחה בענייני המזרח-התיכון, החל לחבר ספרים, בגרמנית, על חיי הבידואים והערבים. את שנות מלחמת העולם כילה במצרים, לבוש במדי פלוגת הקשישים הפלשתינאית, בצבא הבריטי. במלאכה דומה לו (שמירה על מח' גנת שבויים) שרת בצ.ה.ל. בימי מלחמת העצמאות, זמן קצר לפני שחרורו, נפצע בשעת אימונים בקורס קצינים, חזר לחיים אזרחיים, שערך על מקל.

החלטתו לצאת לנסות את מזלו בגרמניה, באה לאחר קשיי הפרנסה שציפו לו בסיום המלחמה. קשריו עם עתוני חוף היו רופ' פים, כמעט ולא נשארו בדואים במדינת ישראל, וחי היהודי לא היו חומר מניין ל- קוראים של אירופה. בן גבריאל חיבר כמה פפרים בעברית, שלא זכו לתפוצה רצינית, * עליו עברה העתונות בנתיקה מלבד העולם הזה (730) ששיבדו כספר קל ומשע' שע.

הגענו לרודוס אתמול בשעה 17.00. בדרך נתקלנו בסערה חזקה וזאת גם היתה הסיבה שמנעה ממני להתקשר אתמול אחרי הצהריים. ברודוס נתקבלנו יפה על ידי התושבים, וכי עיקר על ידי יהודים מהמקום.

התקשרנו עם חובב רדיו מהמסרף הפרטי ועם חובבת מקובלנה, וביקשנו מהם להשיג תול להתקשר עם הסירה באופן קבוע.

יום חמישי 23.7.53. (הקשר קשה מאד.) הגענו לרודוס בשלום וכולם מרגישים מצויין. המקום עצמו יפה מאד. ביקרו אצלנו אנשי הקהילה היהודית וכן הוזמנו לבקר אצלם. היחס מצד היהודים ברודוס כלפינו היה טוב מאד. ביקרו אצלנו מלחים מהצי הששי האמריקאי, ביניהם גם כמה יהודים. אנחנו מצטיידים עכשיו בדלק ובמצרכים, וב' רגע שנגמור את כל ההכנות, נפליג לאלה. נצא כנראה ביום ששי או שבת.

יום ששי, 24.7.53. (הספינה עגנה בנמל רודוס. לא היו לה ידיעות מיוחדות להעביר. החומר העיקרי הועבר למערכת העולם הזה המפורסמת של הפלמה, שבאו למיפנשם ה' חדשי.

יום ראשון, 26.7.53. (בשעה 12.00 ניסו במשך למעלה מחצי שעה להתקשר עם הסירה ולא נתקבלה כל תשובה.)

המיופשים והאנפנה נקרעו. יום שני, 27.7.53.

"אתמול נתקלנו בסערה חזקה מאד. המפי רשים נקרעו וכן גם האנטנה, ולכן לא יכולנו להתקשר. אנחנו נמצאים באיי ציקלופ, מאחורי האי אילוס, ששייך לקבוצת האיים הזאת. אנחנו עוגנים כעשרים מטר מהחוף ומסתתרים מהסערה שמשתוללת מהצד השני של האי.

אנחנו כ-110 מיל ממיצר קורינת. מאחר שהסערה חזקה מאד, לא נוכל לדעת מתי נמשיך את דרכנו. אני מקוה שעד הבוקר

עסק בכתיבה אקראית לעתוני הערב, ומשלוח כתבות מוקלטות לרדיו השווייצ. **פרשיות דלוהות.** לפני שבועית מוע' טים ארע אחד המקרים המופלאים שקורים בדרך כלל באגדות או בסרטים אמריקאיים זולים. ספרו האחרון של בן גבריאל, האזרח האמין מחשב, עורר סנסציה בגרמניה, וזכה להצלחה בלתי משוערת, אול בשבועות ספור' רים, הוצא מיד בהוצאת כיס, שנמכרה אף היא בכמה רבבות טפסים. מו"ל שבדי סנה אל בן גבריאל בהצעה לתרגם את הספר ל' שבדית. תחנת השידור האמריקאית ר.י.א.ס. שבאזור האמריקאי של ברלין, הומינתה ל' שדרה של פיליטונים לאיפולטיים על החיים בישראל. בעקבות השידורים קיבלה התחנה אפסי מכתבים מעריצים וגלבים.

הרפתקה ורומנטיקה, מסתפקים אנשי המח' לקה, באין ברירה, בערב אחד לחודש.

משטרה
הקפיצה לא הצילה

יש כמה דרכים לענות לשאלות המשטרה הכלכלית: לומר את כל האמת ורק את האמת, לספר שקר מוצלח, לספר שקר בלתי מוצלח, להתעקש על "אינני יודע כלום" בלתי משכנע.

שמואל ויינר, 42, תושב בני ברק, עטור זקן וחבוש כיפה שחורה, בחר בדרך מקור' רית, שעה שהביאוהו למטה הארצי של ה' משטרה הכלכלית, כחשוד בהברחת חבילות מזון: הוא קפץ מחלון הקומה השלישית

קופין שמואל ויינר. השאלות מחכות לתשובה.

למרות הנסיונות להסביר הצלחה כבירה זו, על ידי חכנו הבלתי-פוליטי של הספר, העוסק בפרשיות דלוהות מחייו של שלומיאל רציני, בעל מחשבה גאונית ותמימה כאחת, נשארה סיבת הרעש מתמיהה ובלתי מובנת כלל.

גרמנים שנתקלו בחודשים האחרונים במב' רים מישראל המטירו עליהם שאלות על חייו ועבודתו הספרותית של מי שכונה על ידיהם: הסופר והפילוסוף העממי הגדול ביותר של ישראל — יעקב בן גבריאל.

מעשי מופת
מה היית עושה אתה?

"הכסף לא מתגולל ברחובות" — מימרה זו שגורה בפייה של שושנה פדר מחולון, כמו בפייהם של אנשים רבים אחרים. השבוע, שעה שבקירה בחוף בתיים, נוכחה כי מימרה זו עלולה להיות, לפעמים, מוטעית.

היה זה בוקר שרב לוהט, כשלקחה את שתי בנותיה אתה והלכה להתרחץ בים. על הכביש היה מונח תיק כרסנטי. כשהתכופפה להרימו, ההזייה אותה וקנה שעברה בקרבת מקום: "אני לא הייתי מרימה את זה, גברת. יכול להיות שיש פצצה בפנים. בימינו אלה אי אפשר לדעת." שושנה צחקה והרימה את התיק. לא היה זמן לבדוק את תכנו. הגלים הכחולים והצוננים קרצו בקרבת מקום.

בבית זרקה שושנה את התיק לבעלה: "הסתכל מה מצאנו!" היא עצמה היתה עסוק' קה בעריכת השולחן.

אחרי דקה של שתיקה שמעה את קול בעלה: "הי, ראית מה יש בפנים? כסף! סכום הגון!"

היה זה סכום הגון באמת: 3.150 ל"י, סכום שאפשר לקנות בו הרבה, שאפשר לעשות בו הרבה.

עם הכסף נמצאו גם תעודות, ביניהן תעוד' דת הזוהי של בעל הארנק, אחד ממנהלי חברה גדולה לייצוא יהלומים.

פתקה ברומנית. לרגע התחולל מאבק בין הזוג והמצפון: על כף אחת של ה' מאוניים הטל הכבוד, על השניה — 3.150 ל"י. מה היית עושה אתה? אצל משפחת פדר הסתיים המאבק הקצר בתוצאה הפחות' רגילה: המצפון ניצח.

שושנה חיפשה את בעל האבדה בביתו. הוא לא היה בבית. למחרת הלכה שנית ל' משרדו, אך גם משם נעדר. היא השאירה עבר' רז פתקה בשפה הרומנית, שפתי-האם שלה ושל בעלה, מסרה את כתובתה.

כעבור שעה בא האיש דחוף ומבוהל. (המשך בעמוד 14)

הגענו לרודוס אתמול בשעה 17.00. בדרך נתקלנו בסערה חזקה וזאת גם היתה הסיבה שמנעה ממני להתקשר אתמול אחרי הצהריים. ברודוס נתקבלנו יפה על ידי התושבים, וכי עיקר על ידי יהודים מהמקום.

התקשרנו עם חובב רדיו מהמסרף הפרטי ועם חובבת מקובלנה, וביקשנו מהם להשיג תול להתקשר עם הסירה באופן קבוע.

יום חמישי 23.7.53. (הקשר קשה מאד.) הגענו לרודוס בשלום וכולם מרגישים מצויין. המקום עצמו יפה מאד. ביקרו אצלנו אנשי הקהילה היהודית וכן הוזמנו לבקר אצלם. היחס מצד היהודים ברודוס כלפינו היה טוב מאד. ביקרו אצלנו מלחים מהצי הששי האמריקאי, ביניהם גם כמה יהודים. אנחנו מצטיידים עכשיו בדלק ובמצרכים, וב' רגע שנגמור את כל ההכנות, נפליג לאלה. נצא כנראה ביום ששי או שבת.

יום ששי, 24.7.53. (הספינה עגנה בנמל רודוס. לא היו לה ידיעות מיוחדות להעביר. החומר העיקרי הועבר למערכת העולם הזה המפורסמת של הפלמה, שבאו למיפנשם ה' חדשי.

יום ראשון, 26.7.53. (בשעה 12.00 ניסו במשך למעלה מחצי שעה להתקשר עם הסירה ולא נתקבלה כל תשובה.)

המיופשים והאנפנה נקרעו. יום שני, 27.7.53.

"אתמול נתקלנו בסערה חזקה מאד. המפי רשים נקרעו וכן גם האנטנה, ולכן לא יכולנו להתקשר. אנחנו נמצאים באיי ציקלופ, מאחורי האי אילוס, ששייך לקבוצת האיים הזאת. אנחנו עוגנים כעשרים מטר מהחוף ומסתתרים מהסערה שמשתוללת מהצד השני של האי.

אנחנו כ-110 מיל ממיצר קורינת. מאחר שהסערה חזקה מאד, לא נוכל לדעת מתי נמשיך את דרכנו. אני מקוה שעד הבוקר